

Sygn. akt [REDACTED]

**ORZECZENIE**  
**Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego**  
Okręgowej Izby Radców Prawnych w Szczecinie  
z dnia [REDACTED] r.

**Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Szczecinie w składzie:**

Patrycja Szalkiewicz - Przewodniczący  
Joanna Wieromiejczyk - Sędzia (spr.)  
Izabela Piskor - Sędzia

Protokolant: aplikant radcowski Magdalena Kalicińska - Tomaszewicz

Przy udziale Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Szczecinie Błażeja Baumgarta

Na podstawie art. 70<sup>2</sup> ust. 1 w związku z art. 74<sup>1</sup> ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2015 r., poz. 507) po rozpoznaniu na rozprawie w dniu [REDACTED] r. sprawy przeciwko radcy prawnemu [REDACTED], urodzonej [REDACTED] r., zamieszkałej w [REDACTED] wpisanej na listę radców prawnych prowadzoną przez Radę Okręgowej Izby Radców Prawnych w [REDACTED] pod numerem [REDACTED] obwinionej o to, że:

1/ w okresie od dnia [REDACTED] r. do dnia [REDACTED] r., w [REDACTED] będąc pełnomocnikiem z wyboru [REDACTED] w sprawie z wniosku [REDACTED] o zniesienie współwłasności, toczącej się przed Sądem Rejonowym w [REDACTED] sygn. akt [REDACTED] nie poinformowała swoich mandantów o terminie rozprawy wyznaczonym na dzień [REDACTED] r., czym dopuściła się naruszenia ustawowego obowiązku wykonywania zawodu radcy prawnego ze starannością wynikającą z wiedzy prawniczej oraz zasad etyki radcy prawnego, etycznego obowiązku wykonywania czynności zawodowych zgodnie z prawem, uczciwie, rzeczowo i z należytą starannością oraz etycznego obowiązku informowania klienta o przebiegu sprawy i jej wyniku w sposób ustalony z klientem,

to jest o czyn z art. 64 ust. 1 pkt 1 w związku z art. 3 ust. 2 w zbiegu z art. 64 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 06.07.1982 r. o radcach prawnych w związku z art. 6 ust. 1 i art. 28 ust. 5 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego,

2/ w dniu [REDACTED] r., w [REDACTED], będąc pełnomocnikiem z wyboru [REDACTED] i [REDACTED] w sprawie z wniosku [REDACTED] o zniesienie współwłasności, toczącej się przed Sądem Rejonowym w [REDACTED] sygn. akt [REDACTED] nie stawiała się na rozprawie oraz nie zapewniła udziału w rozprawie pełnomocnika substytucyjnego, czym dopuściła się naruszenia ustawowego obowiązku wykonywania zawodu radcy prawnego ze starannością wynikającą z wiedzy prawniczej oraz zasad etyki radcy prawnego, etycznego obowiązku wykonywania czynności zawodowych zgodnie z prawem, uczciwie, rzeczowo i z należytą starannością oraz etycznego obowiązku zapewnienia zastępstwa w przypadku przemijającej przeszkody, tak aby prowadzone przez radcę prawnego sprawy nie doznały uszczerbku,

to jest o czyn z art. 64 ust. 1 pkt 1 w związku z art. 3 ust. 2 w zbiegu z art. 64 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 06.07.1982 r. o radcach prawnych w związku z art. 6 ust. 1 i art. 28 ust. 10 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego,

3/ w okresie od dnia [REDACTED] r. do [REDACTED] r. - bliższej daty nie ustalono, w [REDACTED] będąc pełnomocnikiem z wyboru [REDACTED] w sprawie z wniosku [REDACTED] o zniesienie współwłasności, toczącej się przed Sądem Rejonowym w [REDACTED] sygn. akt [REDACTED] nie poinformowała swoich mandantów o postanowieniu z dnia [REDACTED] r., czym dopuściła się naruszenia ustawowego obowiązku wykonywania zawodu radcy prawnego ze starannością wynikającą z wiedzy prawniczej oraz zasad etyki radcy prawnego, etycznego obowiązku wykonywania czynności zawodowych zgodnie

7 n k

z prawem, uczciwie, rzeczowo i z należytą starannością oraz etycznego obowiązku informowania klienta o przebiegu sprawy i jej wyniku w sposób ustalony z klientem,

to jest o czyn z art. 64 ust. 1 pkt 1 w związku z art. 3 ust. 2 w zbiegu z art. 64 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 06.07.1982 r. o radcach prawnych w związku z art. 6 ust. 1 i art. 28 ust. 5 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego,

- 4/ w okresie od dnia [REDAKTOWANE] r. do dnia [REDAKTOWANE] r., w [REDAKTOWANE] będąc pełnomocnikiem z wyboru [REDAKTOWANE] w sprawie z wniosku [REDAKTOWANE] o zniesienie współwłasności, toczącej się przed Sądem Rejonowym w [REDAKTOWANE] sygn. akt [REDAKTOWANE] nie zażądała sporządzenia pisemnego uzasadnienia postanowienia z dnia [REDAKTOWANE] r., czym dopuściła się naruszenia ustawowego obowiązku wykonywania zawodu radcy prawnego ze starannością wynikającą z wiedzy prawniczej oraz zasad etyki radcy prawnego oraz etycznego obowiązku wykonywania czynności zawodowych zgodnie z prawem, uczciwie, rzeczowo i z należytą starannością,

to jest o czyn z art. 64 ust. 1 pkt 1 w związku z art. 3 ust. 2 w zbiegu z art. 64 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 06.07.1982 r. o radcach prawnych w związku z art. 6 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego,

- 5/ w okresie od dnia [REDAKTOWANE] r. do dnia [REDAKTOWANE] r., w [REDAKTOWANE] będąc pełnomocnikiem z wyboru [REDAKTOWANE] w sprawie z wniosku [REDAKTOWANE] o zniesienie współwłasności, toczącej się przed Sądem Rejonowym w [REDAKTOWANE] sygn. akt [REDAKTOWANE] nie uzyskała zgody swoich mandantów na zaniechanie wniesienia apelacji od postanowienia z dnia [REDAKTOWANE] r., czym dopuściła się naruszenia ustawowego obowiązku wykonywania zawodu radcy prawnego ze starannością wynikającą z wiedzy prawniczej oraz zasad etyki radcy prawnego, etycznego obowiązku wykonywania czynności zawodowych zgodnie z prawem, uczciwie, rzeczowo i z należytą starannością oraz etycznego obowiązku uzyskania zgody klienta, w miarę możliwości pisemnej, na zaniechanie wniesienia środka zmierzającego do wzruszenia orzeczenia sądowego od orzeczenia kończącego sprawę w danej instancji,

to jest o czyn z w art. 64 ust. 1 pkt 1 w związku z art. 3 ust. 2 w zbiegu z art. 64 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 06.07.1982 r. o radcach prawnych w związku z art. 6 ust. 1 i art. 28 ust. 6 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego.

#### o r z e k a:

1. uznaje Obwinioną radcę prawnego [REDAKTOWANE] za winną popełnienia opisanego w pkt 1 przewinienia dyscyplinarnego, to jest czynu z art. 64 ust. 1 w związku z art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 06.07.1982 r. o radcach prawnych w związku z art. 6 ust. 1 i art. 28 ust. 5 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego

**i wymierza za ten czyn karę upomnienia**

2. uznaje Obwinioną radcę prawnego [REDAKTOWANE] za winną popełnienia opisanego w pkt 2 przewinienia dyscyplinarnego, to jest czynu z art. 64 ust. 1 w związku z art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 06.07.1982 r. o radcach prawnych w związku z art. 6 ust. 1 i art. 28 ust. 10 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego

**i wymierza za ten czyn karę upomnienia**

3. uznaje Obwinioną radcę prawnego [REDAKTOWANE] za winną popełnienia opisanego w pkt 3 przewinienia dyscyplinarnego, to jest czynu z art. 64 ust. 1 w związku z art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 06.07.1982 r. o radcach prawnych w związku z art. 6 ust. 1 i art. 28 ust. 5 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego

**i wymierza za ten czyn karę nagany**

7/ 10/ 11

4. uznaje Obwinioną radcę prawnego [REDAKTOWANE] za winną popełnienia opisanego w pkt 4 przewinienia dyscyplinarnego, to jest czynu z art. 64 ust. 1 w związku z art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 06.07.1982 r. o radcach prawnych w związku z art. 6 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego

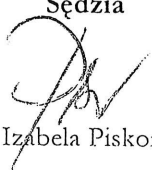
**i wymierza za ten czyn karę nagany**

5. uznaje Obwinioną radcę prawnego [REDAKTOWANE] za winną popełnienia opisanego w pkt 5 przewinienia dyscyplinarnego, to jest czynu z art. 64 ust. 1 w związku z art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 06.07.1982 r. o radcach prawnych w związku z art. 6 ust. 1 i art. 28 ust. 6 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego


**i wymierza za ten czyn karę nagany**

6. na podstawie art. 65 <sup>1</sup>. 1. ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych, łączy kary wymierzone w pkt 1 – 5 i wymierza Obwinionej radcy prawnemu [REDAKTOWANE] łączną karę nagany
7. obciąża Obwinioną radcę prawnego [REDAKTOWANE] kosztami postępowania w kwocie [REDAKTOWANE] zł (słownie: [REDAKTOWANE]) na rzecz Okręgowej Izby Radców Prawnych w Szczecinie.

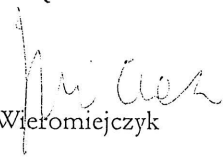
Sędzia

  
Izabela Piskor

Przewodniczący

  
Patrycja Szalkiewicz

Sędzia

  
Joanna Wieromiejczyk



**ODPIS**

SEKREJARZ  
Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego

  
Iwona Fałkiewicz

w zbiegu z art. 64 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 06.07.1982 r. o radcach prawnych w związku z art. 6 ust. 1 i art. 28 ust. 5 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego,

4/ w okresie od dnia [REDAKTOWANO] r. do dnia [REDAKTOWANO] r., w [REDAKTOWANO] będąc pełnomocnikiem z wyboru [REDAKTOWANO] w sprawie z wniosku [REDAKTOWANO] o zniesienie współwłasności, toczącej się przed Sądem Rejonowym w [REDAKTOWANO] sygn. akt [REDAKTOWANO] nie zażądała sporządzenia pisemnego uzasadnienia postanowienia z dnia [REDAKTOWANO] r., czym dopuściła się naruszenia ustawowego obowiązku wykonywania zawodu radcy prawnego ze starannością wynikającą z wiedzy prawniczej oraz zasad etyki radcy prawnego oraz etycznego obowiązku wykonywania czynności zawodowych zgodnie z prawem, uczciwie, rzeczowo i z należytą starannością, to jest o czyn z art. 64 ust. 1 pkt 1 w związku z art. 3 ust. 2 w zbiegu z art. 64 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 06.07.1982 r. o radcach prawnych w związku z art. 6 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego,

5/ w okresie od dnia [REDAKTOWANO] r. do dnia [REDAKTOWANO] r., w [REDAKTOWANO] będąc pełnomocnikiem z wyboru [REDAKTOWANO] w sprawie z wniosku [REDAKTOWANO] o zniesienie współwłasności, toczącej się przed Sądem Rejonowym w [REDAKTOWANO] sygn. akt I Ns [REDAKTOWANO] nie uzyskała zgody swoich mandantów na zaniechanie wniesienia apelacji od postanowienia z dnia [REDAKTOWANO] r., czym dopuściła się naruszenia ustawowego obowiązku wykonywania zawodu radcy prawnego ze starannością wynikającą z wiedzy prawniczej oraz zasad etyki radcy prawnego, etycznego obowiązku wykonywania czynności zawodowych zgodnie z prawem, uczciwie, rzeczowo i z należytą starannością oraz etycznego obowiązku uzyskania zgody klienta, w miarę możliwości pisemnej, na zaniechanie wniesienia środka zmierzającego do wzruszenia orzeczenia sądowego od orzeczenia kończącego sprawę w danej instancji, to jest o czyn z art. 64 ust. 1 pkt 1 w związku z art. 3 ust. 2 w zbiegu z art. 64 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 06.07.1982 r. o radcach prawnych w związku z art. 6 ust. 1 i art. 28 ust. 6 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego.

Sprawa dyscyplinarna została wywołana skargą [REDAKTOWANO] którzy w swoim piśmie z dnia [REDAKTOWANO] r. zarzucili, iż radca prawny [REDAKTOWANO] nie była obecna na ostatniej sprawie w sprawie o zniesienie współwłasności ani nie wystąpiła o uzasadnienie orzeczenia, co uniemożliwiło wniesienie apelacji od wydanego w dniu [REDAKTOWANO] r. postanowienia.

Rzecznik Dyscyplinarny wskazał we wniosku, iż w dniu [REDAKTOWANO] r. [REDAKTOWANO] udzielili radcy prawnemu [REDAKTOWANO] pełnomocnictwa do reprezentowania ich w sprawie z wniosku [REDAKTOWANO] (obecnie [REDAKTOWANO] o zniesienie współwłasności nieruchomości zabudowanej, o wartości [REDAKTOWANO] zł, należącej w udziale [REDAKTOWANO] do wnioskodawców i w udziale [REDAKTOWANO] do uczestników – [REDAKTOWANO] poprzez przyznanie nieruchomości na wyłączną własność wnioskodawców i spłatę z ich strony na rzecz uczestników kwoty [REDAKTOWANO] zł (sygn. akt [REDAKTOWANO]). W związku z tym, że [REDAKTOWANO] chciał uczestniczyć w każdym posiedzeniu sądu, [REDAKTOWANO] przekazała telefonicznie tę informację do kancelarii [REDAKTOWANO] z prośbą o informowanie o posiedzeniach. Ostatnie posiedzenie,

o którym został powiadomiony i w którym uczestniczył [REDAKTOWANE] odbyło się w dniu [REDAKTOWANE] r. Na posiedzeniu tym [REDAKTOWANE] zastępowała jej aplikantka. O terminie kolejnego posiedzenia, w dniu [REDAKTOWANE] r., [REDAKTOWANE] nie zostali poinformowani, a stawiała się na nim ponownie aplikantka [REDAKTOWANE]. Na posiedzeniu tym sąd odroczył rozprawę na dzień [REDAKTOWANE] r. O terminie tym [REDAKTOWANE] nie zostali poinformowani. Na posiedzeniu w dniu [REDAKTOWANE] r. stawili się jedynie wnioskodawcy ze swoim pełnomocnikiem. Sąd zamknął rozprawę i odroczył publikację postanowienia na dzień [REDAKTOWANE] r. Na termin publikacji nie stawiała się [REDAKTOWANE] ani pokrzywdzeni. Postanowieniem z dnia [REDAKTOWANE] r. sąd zniósł współwłasność nieruchomości w ten sposób, że przyznał ją na wyłączną własność wnioskodawcom oraz zasądził od nich na rzecz uczestników kwotę [REDAKTOWANE] zł tytułem spłaty i kwotę [REDAKTOWANE] zł tytułem zwrotu wartości nakładów na nieruchomości, oddalając wniosek uczestników o zwrot nakładów w pozostałej części i ich wniosek o ustanowienie hipoteki, a także nakazał uczestnikom opróżnienie i wydanie wnioskodawcom udziału w wysokości [REDAKTOWANE] części zajmowanej nieruchomości. Ponadto zasądził od wnioskodawców na rzecz uczestników kwotę [REDAKTOWANE] zł tytułem zwrotu kosztów postępowania i nakazał pobrać od wnioskodawców na rzecz Skarbu Państwa kwotę [REDAKTOWANE] zł tytułem części nieuiszczonych kosztów sądowych. O postanowieniu z dnia [REDAKTOWANE] [REDAKTOWANE] nie powiadomiła pokrzywdzonych, ani nie uzyskała ich zgody na zaniechanie wniesienia od niego apelacji. [REDAKTOWANE] nie wystąpiła także z wnioskiem o sporządzenie pisemnego uzasadnienia postanowienia. Pokrzywdzeni dowiedzieli się o tym, że postanowienie zostało wydane i jest prawomocne w [REDAKTOWANE] r. od pełnomocnika wnioskodawców. Pokrzywdzeni udali się na rozmowę z [REDAKTOWANE] która od nich dowiedziała się, że sprawa została prawomocnie zakończona. Po sprawdzeniu w sądzie [REDAKTOWANE] ponownie spotkała się z klientami i potwierdziła zakończenie sprawy. Wyjaśniła, że aplikantka nie poinformowała jej o przebiegu rozprawy w dniu [REDAKTOWANE] r.. [REDAKTOWANE] zaproponowała klientom zadośćuczynienie w kwocie [REDAKTOWANE] zł, następnie [REDAKTOWANE] zł, a w końcu [REDAKTOWANE] zł, lecz pokrzywdzeni propozycji tej nie przyjęli, gdyż zaoferowana kwota według nich nie rekompensowała ich strat. Pismem z dnia [REDAKTOWANE] r. pokrzywdzeni zażądali od [REDAKTOWANE] odszkodowania w kwocie [REDAKTOWANE] zł. W odpowiedzi [REDAKTOWANE] pismem z dnia [REDAKTOWANE] r., nie uznała roszczenia i wskazała na prawo zwrócenia się z żądaniem do ubezpieczyciela. Nadto wyjaśniła, że obecność przedstawiciela jej kancelarii na posiedzeniu w dniu [REDAKTOWANE] r. oraz podczas publikacji orzeczenia nie wpłynęłyby na jego treść. Wskazała, że za uchybienia w pracy kancelarii, w postaci uniemożliwienia podjęcia decyzji co do wniesienia apelacji, przeprosiła, natomiast nie miała możliwości zmiany zaistniałego stanu faktycznego.

Przesłuchana w charakterze obwinionej [REDAKTOWANE] przyznała się do popełnienia wszystkich zarzuconych jej czynów. Obwiniona złożyła szczegółowe wyjaśnienia w zakresie przebiegu postępowania sygn. akt [REDAKTOWANE] i jej udziału w tym postępowaniu w charakterze pełnomocnika pokrzywdzonych. Według obwinionej pokrzywdzeni mieli świadomość, że w sprawie może zapaść postanowienie nieuwzględniające wydzielienia z nieruchomości na ich rzecz samodzielnego lokalu, a jedynie zasądzające spłatę udziału w nieruchomości. Obwiniona wyjaśniła, że dnia [REDAKTOWANE] r. odbyła się rozprawa, w której nie uczestniczyła, udzielając upoważnienia do zastępowania aplikantce. Aplikantka po rozprawie przesłała jej mailem zobowiązanie sądu. W celu wykonania tego zobowiązania obwiniona spotkała się z klientami, dokonałam ustaleń i złożyła do sądu 2 pisma. Obwiniona wyjaśniła, że nie dotarła do niej informacja, iż na rozprawie w dniu [REDAKTOWANE] r. sąd wyznaczył kolejną rozprawę na dzień [REDAKTOWANE] r. Aplikantka twierdziła, że poinformowała o tym sms-em, ale obwiniona miała

zepsuty telefon i informacja ta do niej nie dotarła. Obwiniona przyznała, że nie sprawdziła w sądzie przebiegu rozprawy z dnia [REDAKTOWANO] r. i nie stawiała się na rozprawie w dniu [REDAKTOWANO] r.; nie stawiała się na niej także jej aplikantka. O fakcie, iż zapadło orzeczenie w sprawie i że jest ono prawomocne obwiniona dowiedziała się z pisma pełnomocnika wnioskodawców, po czym skontaktowała się z klientami, myśląc, że nie otrzymała informacji o terminie rozprawy. Po zapoznaniu się z aktami w sądzie obwiniona wykonała fotokopie postanowienia wraz z uzasadnieniem i spotkała się z klientami, wyjaśniając im w jaki sposób doszło do uprawomocnienia się orzeczenia oraz zapoznała klientów z jego uzasadnieniem. Dalej obwiniona wyjaśniła, że ustaliła z klientami, aby zastanowili się czy przyjmują na rachunek bankowy zasądzone środki finansowe, czy też chcą, aby wnieść o przywrócenie terminu do złożenia apelacji, uprzedzając ich jednocześnie, że szanse na przywrócenie terminu są nikłe. Obwiniona poinformowała klientów, że okoliczność, iż na posiedzeniu [REDAKTOWANO] r. nikt z kancelarii nie uczestniczył, jak również klienci nie mieli wiedzy o tym terminie, nie miały żadnego wpływu na treść orzeczenia, ponieważ bazowało ono na wcześniej zgromadzonym materiale dowodowym. Obwiniona poinformowała także klientów, że w jej ocenie brak jest przesłanek do wniesienia apelacji. Obwiniona wyjaśniła, że bardzo zdenerwowała się zaistniałą sytuacją, ponieważ nigdy wcześniej jej się coś takiego nie zdarzyło. Kilkukrotnie spotkała się z klientami, przeprosiła ich oraz wyjaśniła, że jej nieobecność na rozprawie i na publikacji nie miały żadnego wpływu na treść orzeczenia. Obwiniona zaproponowała również, aby uchronić kancelarię przed utratą dobrego imienia, zapłatę kwoty pieniężnej – [REDAKTOWANO] zł. Klienci nie zgodzili się na to, żądając kwoty znacznie wyższej. Obwiniona wyjaśniła również, że gdyby otrzymała uzasadnienie orzeczenia w terminie umożliwiającym wniesienie apelacji, to nie podjęłaby się wnoszenia apelacji, gdyż brak było ustawowych przesłanek i nie miałyby podstaw do sformułowania zarzutu, że sąd miał możliwość wydzielenia samodzielnego lokalu mieszkalnego, a na tym tak naprawdę zależało klientom, natomiast zasądzona na ich rzecz kwota spłaty była dla nich korzystna i otrzymali ją w całości.

W świetle tak przedstawionego stanu sprawy, w ocenie Rzecznika Dyscyplinarnego radca prawny [REDAKTOWANO] dopuściła się naruszenia popełnienia wszystkich zarzuconych jej i opisanych czynów. Obwiniona nie stawiała się na terminie rozprawy wyznaczonym na [REDAKTOWANO] r., nie zapewniła w niej udziału pełnomocnika substytucyjnego, ani nie powiadomiła o tym terminie pokrzywdzonych, choć zgodnie z poczynionymi uprzednio ustaleniami mieli być oni informowani o terminach rozpraw. W konsekwencji powyższego obwiniona ani jej klienci nie wiedzieli, że rozprawa została zamknięta, a na dzień [REDAKTOWANO] r. wyznaczony został termin publikacji postanowienia. Dalszym skutkiem ww. zaniechań był brak świadomości obwinionej, jak również pokrzywdzonych, że w dniu [REDAKTOWANO] r. zapadło w sprawie orzeczenie, niekorzystne z punktu widzenia pokrzywdzonych. Obwiniona nie powiadomiła pokrzywdzonych o wyniku sprawy, nie wystąpiła do sądu z wnioskiem o sporządzenie uzasadnienia orzeczenia, jak również nie uzyskała ich zgody na zaniechanie wniesienia apelacji od postanowienia. Zaniebdania, jakich dopuściła się obwiniona, stanowią wypełnienie znamion przewinień dyscyplinarnych określonych w art. 64 ust. 1 pkt 1 ustawy o radcach prawnych, polegających na zawinionym, nienależytym wykonywaniu zawodu radcy prawnego poprzez naruszenie, wyrażonego w art. 3 ust. 2 urp obowiązku wykonywania zawodu radcy prawnego ze starannością wynikającą z wiedzy prawniczej oraz zasad etyki radcy prawnego oraz w art. 64 ust. 1 pkt 2 urp, polegających na dokonaniu czynu sprzecznego z zasadami etyki radcy prawnego, poprzez:

- naruszenie wyrażonego w art. 6 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego (dalej: KERP) obowiązku wykonywania czynności zawodowych zgodnie z prawem, uczciwie, rzeczowo i z należytą starannością,
- naruszenie wyrażonego w art. 28 ust. 5 KERP obowiązku informowania klienta o przebiegu sprawy i jej wyniku w sposób uzgodniony z klientem,
- naruszenie wyrażonego w art. 28 ust. 6 KERP obowiązku uzyskania zgody klienta, w miarę możliwości pisemnej, na zaniechanie wniesienia środka zmierzającego do wzruszenia orzeczenia sądowego od orzeczenia kończącego sprawę w danej instancji,
- naruszenie wyrażonego w art. 28 ust. 10 KERP obowiązku zapewnienia zastępstwa w przypadku przemijającej przeszkody, tak aby prowadzone przez radcę prawnego sprawy nie doznały uszczerbku (czyn opisany w pkt 2 petitum wniosku).ustawowego obowiązku wykonywania zawodu radcy prawnego ze starannością wynikającą z wiedzy prawniczej, zasad etyki radcy prawnego oraz etycznego obowiązku wykonywania czynności zawodowych zgodnie z prawem, uczciwie, rzeczowo i z należytą starannością – to jest popełnienia przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 pkt 1 w związku z art. 3 ust. 2 w zbiegu z art. 64 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 06.07.1982 r. o radcach prawnych w związku z art. 6 ust. 1 KERP.

Na rozprawie w dniu [REDAKTOWANE] r. Obwiniona radca prawny [REDAKTOWANE] wniosła o wydanie orzeczenia skazującego i wymierzenie następujących kar:

- za czyn opisany w pkt I wniosku rzecznika – kary upomnienia,
  - za czyn opisany w pkt II wniosku rzecznika – kary upomnienia,
  - za czyn opisany w pkt III wniosku rzecznika – kary nagany,
  - za czyn opisany w pkt IV wniosku rzecznika – kary nagany,
  - za czyn opisany w pkt V wniosku rzecznika – kary nagany
- oraz orzeczenie kary łącznej w postaci kary nagany.

Pokrzywdzeni oraz Rzecznik Dyscyplinarny nie wnieśli sprzeciwu w przedmiocie wniosku Obwinionej.

Rzecznik Dyscyplinarny odczytał wniosek o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego. Obwiniona przyznała się do zarzucanych jej czynów oraz odmówiła składania wyjaśnień.

#### **Okręgowy Sąd Dyscyplinarny zważył co następuje.**

Obwiniona przyznała się do popełnienia zarzucanych jej czynów i wystąpiła z wnioskiem o wydanie orzeczenia skazującego i wymierzenie jej kar dyscyplinarnych bez przeprowadzania postępowania dowodowego. Przepis stanowiący podstawę prawną tego wniosku – art. 387 § 2 k.p.k., poprzez art. 74<sup>1</sup> ustawy o radcach prawnych znajduje zastosowanie także w postępowaniu dyscyplinarnym.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny postanowił uwzględnić powyższe wnioski, albowiem zostały spełnione wszystkie warunki formalne i materialne do wymierzenia zaproponowanych przez Obwinioną kar dyscyplinarnych. Obwiniona przyznała się do popełnienia czynów i do zawinienia, co znajduje potwierdzenie w uznanych za ujawnione dowodach wymienionych we wniosku o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego. W świetle tych dowodów okoliczności

popęłnienia czynów Obwinionej nie budzą wątpliwości Sądu, natomiast propozycja Obwinionej wymierzenia konkretnych kar za poszczególne przewinienia dyscyplinarne, również co do ich rodzaju jest zgodna z przepisem art. 65 ust. 1 ustawy o radcach prawnych i prowadzi do wniosku, że pomimo nieprzeprowadzenia rozprawy w całości osiągnięte zostaną cele postępowania dyscyplinarnego.

Poszczególne wymierzone kary w ocenie Sądu są adekwatne do rodzaju popełnionych przewinień dyscyplinarnych oraz stopnia zawinienia przez Obwinioną. Wymierzając kary Sąd wziął również pod uwagę okoliczność przyznania się przez Obwinioną do popełnienia zarzucanych jej czynów, co w ocenie Sądu przemawia na jej korzyść. Wymierzenie Obwinionej kary łącznej znajduje umocowanie w treści przepisu art. 65<sup>1</sup> ust. 1 ustawy o radcach prawnych, zgodnie którym w razie jednoczesnego ukarania za kilka przewinień dyscyplinarnych sąd dyscyplinarny wymierza karę za poszczególne przewinienia, a następnie karę łączną, natomiast w razie orzeczenia kary upomnienia i nagany wymierza się łączną karę nagany (ust. 2 pkt 1).

Rozstrzygając w przedmiocie kosztów Okręgowy Sąd Dyscyplinarny kierował się ustawową zasadą, że w razie ukarania koszty postępowania ponosi obwiniony. Koszty postępowania dyscyplinarnego mają charakter zryczałtowany, a ich wysokość określa, w drodze uchwały, Krajowa Rada Radców Prawnych, mając na względzie przeciętne koszty postępowania (art. 70<sup>6</sup> ustawy o radcach prawnych).

Zgodnie z § 1 uchwały Nr 86/IX/2015 Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 20 marca 2015 r. w sprawie określenia wysokości zryczałtowanych kosztów postępowania dyscyplinarnego, zryczałtowane koszty postępowania dyscyplinarnego określa się w formie opłaty wynoszącej od 500,00 zł do 3.000,00 zł - w postępowaniu przed okręgowym sądem dyscyplinarnym lub Wyższym Sądem Dyscyplinarnym I instancji. Kwota kosztów postępowania, którą obciążono Obwinioną mieści się w wysokości opłaty wskazanej uchwałą Krajowej Rady Radców Prawnych. Ustalając wysokość tej opłaty Okręgowy Sąd Dyscyplinarny brał pod uwagę liczbę i czasochłonność czynności procesowych, rozpraw i posiedzeń oraz rodzaj i stopień zawiłości sprawy.

Mając powyższe na uwadze, Okręgowy Sąd Dyscyplinarny orzekł jak w orzeczeniu.

Od niniejszego orzeczenia przysługuje stronom oraz Ministrowi Sprawiedliwości odwołanie do Wyższego Sądu Dyscyplinarnego w Warszawie za pośrednictwem Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego w Szczecinie w terminie 14 dni od daty doręczenia odpisu orzeczenia.

*Sobolewski*

*Miechowicz*

*Pid*



**ODPIS**

SEKRETARZ  
Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego

*Iwona Pieterak*